

मितच्छत्रं, स्त्री, (सितं छत्रम् ।) राजच्छत्रम् ।
इति भूरिप्रयोगः ॥
मितच्छत्रा, स्त्री, (सितं छत्रमिव पुष्पमस्याः ।)
शतपुष्पा । इत्यमरः । २ । ४।१५२ ॥ (विद्वत्-
स्याः शतपुष्पाशब्दे दृष्टव्या ॥)
मितच्छत्रितः, पुं, (सितच्छत्रं जातमस्येति ।
इतच् ।) श्वेतच्छत्रयुक्तः । यथा, नैषधे ।
१ । १ ।

“निपीय यस्य क्षितिरक्षिणः कथां
तथाद्रियन्ते न बुधाः सुधामपि ।
नलः सितच्छत्रितकौर्त्तिमण्डलः
स राशिरासीन्महसां मञ्जोज्ज्वलः ॥”

मितच्छदः, पुं, (सितौ हृदौ पक्षौ यस्य ।) हंसः ।
इति हेमचन्द्रः ॥

मितच्छदा, स्त्री, (सितच्छदो यस्याः ।) श्वेत-
दूर्वा । इति राजनिर्घण्टः ॥

सितदर्भः, पुं, (सितो दर्भः ।) श्वेतकुशः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

सितदीधितिः, पुं, चन्द्रः । सिता शुक्ला दीधितिः
किरणो यस्य इति बहुव्रीहिसमासनिष्पन्नः ॥

मितदीप्यः, पुं, (सितं दीप्यं दीप्तिर्यस्य ।) श्वेत-
जीरकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सितदूर्वा, स्त्री, (सिता दूर्वा ।) श्वेतदूर्वा ।
इति रत्नमाला ।

सितदुः, पुं, (सितः दुर्ध्वो यस्य ।) मोरट-
विशेषः । इति रत्नमाला ॥ (सितो दुरिति ।)
शुक्लवर्णवृक्षश्च ॥

सितधातुः, पुं, (सित + शुक्लो धातुः ।) कठिनी ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ शुक्लवर्णधातुमात्रश्च ॥

सितपक्षः, पुं, (सितौ पक्षौ यस्य ।) हंसः । इति
शब्दरत्नावली ॥ (सितः पक्षः ।) शुक्लपक्षः ।

यथा, बृहत्संहितायाम् । ६० । २० ।
“उदगयने सितपक्षे
शिशिरगमस्त्री च जीववर्गस्ये ॥”

मितपर्णी, स्त्री, (सितं पर्णमस्याः ।) डीष् ।
अर्कोपुष्पिकावृक्षः । इति रत्नमाला ॥

मितपाटलिका, स्त्री, (सिता पाटलिका ।)
शुक्लपाटलावृक्षः । श्वेतपाडुरि इति हिन्दी
भाषा । तत्पर्यायः । सितकुम्भी २ फलेरुहा ३

मितामोघा ४ कुवेराक्षौ ५ श्वेताङ्गा ६ काष्ठ-
पाटला ७ धवलपाटली ८ । अस्या गुणाः ।

निक्तत्वम् । गुरुत्वम् । उष्णत्वम् । वातदोष-
वमिहिकाकफश्वासशोफनाशित्वञ्च । इति राज-
निर्घण्टः ॥

मितपुष्पा, स्त्री, (मितः पुष्पो यस्याः ।) श्वेतशर-
पुष्पा । इति राजनिर्घण्टः ॥

मितपुष्पं, स्त्री, (सितं पुष्पमस्य ।) कैवर्त्ती-
मुस्तकम् । इति जटाधरः ॥ तालव्यशकारादि-
रपि पाठः ॥

सितपुष्पः, पुं, (सितं पुष्पमस्य ।) तगरवृक्षः ।
इति शब्दरत्नावली ॥ श्वेतरोहितः । काशः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

सितपुष्पा, स्त्री, (सितं पुष्पं यस्याः ।) मल्लिका ।
इति शब्दरत्नावली ॥

सितपुष्पी, स्त्री, (सितं पुष्पं यस्याः ।) डीष् ।
श्वेतापराजिता । इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्याः
पर्यायो यथा, वैद्यकरत्नमालायाम् ।

“गवाक्षश्चक्षुरी श्वेता श्वेतभण्डापराजिता ।
द्विविधा सा सिता नीला गिरिकर्णौ गवादनौ ॥”

सितमरिचं, स्त्री, (सितं मरिचम् ।) श्वेतमरि-
चम् । तत्पर्यायः । सिताख्यम् २ सितवल्लीजम् ३

वालुकम् ४ बहुलम् ५ धवलम् ६ चन्द्रकम् ७ ।
अस्य गुणाः । कटुत्वम् । उष्णत्वम् । विषभूत-
दृष्टिरोगनाशित्वम् । भृष्टत्वम् । युक्त्या रसा-
यनत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

सितमाषः, पुं, (सितो माषः ।) राजमाषः ।
इति हारावली ॥

सितरञ्जनः, पुं, (सितं रञ्जयतीति । रञ्ज + ण्युः ।)
पीतवर्णः । इति हेमचन्द्रः ॥

सितरश्मिः, पुं, चन्द्रः । सितः शुक्लो रश्मिः
किरणो यस्य सः ॥

सितवर्षाभूः, पुं, (सितो वर्षाभूः ।) पुनर्नवा ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

सितशायका, स्त्री, (सिता शायका ।) श्वेतशर-
पुष्पा । इति राजनिर्घण्टः ॥

सितशिम्बिका, पुं, (सिता शिम्बिर्यस्य । कप् ।)
गोधूमः । इति हेमचन्द्रः ॥ शितिशिम्बिकोऽपि
पाठः ॥

सितशिवं, स्त्री, (सितं शुक्लं शिवं मङ्गलजनकञ्च ।)
सैन्धवलवणम् । तस्य रूपान्तराणि । शित-
शिवम् । सितसिवम् । शीतशिवम् । शीत-
सिवम् । इत्यमरटीका । २ । ८ । ४२ ॥

सितशिंगपा, स्त्री, (सिता शिंगपा ।) श्वेत-
शिंगपावृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सितशूकः, पुं, (सितः शूको यस्य ।) यवः । इत्य-
मरटीकायां भरतः ॥ (यवशब्देऽस्य विवरणं
ज्ञातव्यम् ॥)

सितशूरणः, पुं, (सितः शूरणः ।) वनशूरणः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

सितसप्तिः, पुं, (सिता सप्तयो घोटका यस्य ।)
अर्जुनः । इति केचित् ॥ (यथा, किराते । ११ । १८
“स भवस्य भवक्षयकहेतोः
सितसप्तेषु विधास्यतोः सहायम् ।
रिपुराप पराभवाय मध्यं
प्रक्षतिप्रत्यययोरिवानुबन्धः ॥” * ॥

सितः सप्तिः ।) श्वेताश्वश्च ॥

सितसर्षपः, पुं, (सितः सर्षपः ।) गौरसर्षपः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

सितसारः, पुं, (सितः सारो निर्व्यासो यस्य ।)
शालिञ्जशाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सितसारकः, पुं, (सितसार एव । स्वार्थं कन् ।)
शालिञ्जशाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य
पर्यायो यथा, वैद्यकरत्नमालायाम् ।

“शालिञ्जः सितसारश्च पत्तुरो लोहमारकः ॥)

सितसिंहो, स्त्री, (सिता सिंहोव ।) श्वेतकण्ट-
कारी । इति राजनिर्घण्टः ॥

सितसिन्धुः, स्त्री, (सिता शुक्लजला सिन्धुः ।) गङ्गा ।
इति शब्दरत्नावली ॥

सिता, स्त्री, (सित + टाप् ।) शर्करा । इत्यमरः ।
२ । ८ । ४३ ॥ अस्या गुणाः ।

“खण्डन्तु सिकतारूपं सुश्वेतं शर्करा सिता ।
सिता सुमधुरा कृत्वा वातपित्तासदाह-

इत् ।
मूर्च्छाच्छर्दिज्वरान् हन्ति सुशीता शुक्रका-
रिणी ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥
(यथा, महानिर्व्यायतन्त्रे । ८ । ७८ ।

“ततो दुग्धं सितान्नैव दत्त्वा पाकविधानतः ।
सुपचेत् संस्कृते वडौ सावधानेन सुव्रते ॥”)

मल्लिका । इति शब्दरत्नावली ॥ श्वेतकण्ट-
कारी । वाङ्मुची । विदारो । श्वेतदूर्वा ।

चन्द्रिका । कुटुम्बिनी । मद्यम् । पिङ्गा । त्राय-
माणा । तेजनी । इति राजनिर्घण्टः । पर्वत-
जातापराजिता । इति रत्नमाला ॥

सितांशुः, पुं, (सिता अंशवो यस्य ।) चन्द्रः ।
(यथा, नैषधे । १ । १२ ।

“सितांशुर्वर्णयति स्म तद्गुणै-
र्महासिन्धुः सहस्रतरी बहुम् ।
दिगङ्गाङ्गाभरणं रणाङ्गने
यशःपटं तद्भटचातुरीतुरी ॥”)

कर्पूरः । इति शुभांशुशब्ददर्शनात् ॥

सितांशुतैलं, स्त्री, (सितांशुजातं कर्पूरसम्भवं
तैलम् ।) कर्पूरतैलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

सिताखण्डः, पुं, (सितायाः खण्डो यत्र ।)
मधुजातशर्करा । तत्पर्यायः । खण्डकः २

सितजा ३ शर्करजा ४ माधवी ५ मधुशर्करा
६ माचीकशर्करा ७ । अस्य गुणाः । अति-
मधुरत्वम् । चक्षुष्यत्वम् । कर्दि कुष्ठघ्नकफ-

श्वासहृक्पापित्तासदोषनाशित्वञ्च । इति राज-
निर्घण्टः ॥

सितायः, पुं, (सितः अयो यस्य ।) कण्टकम् ।
इति हारावली ॥

सिताङ्गः, पुं, (सितः अङ्गो यत्र ।) वालुका-
गडमत्स्यः । इति हारावली । १८० ॥ (सिताङ्ग
इति पाठः साधुः ॥

सिताङ्गः, पुं, (सितमङ्गं यस्य ।) श्वेतरोहितः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (वालुकागडमत्स्यः । इति
हारावली । १८० ॥)

सिताज्जी, स्त्री, श्वेतजीरकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
(गुणादयोऽस्याः श्वेतजीरकशब्दे ज्ञेयाः ॥)

सितादिः, पुं, (सितायाः आदिः कारणम् ।)
गुडः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सिताननः, पुं, (सितमाननं यस्य ।) गरुडः ।
इति केचित् ॥ शुक्लमुखयुक्ते, त्रि ॥

सितापाङ्गः, पुं, (सितौ अपाङ्गौ यस्य ।) मयूरः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥